

Sudershan Kumar Khurana v. Smt, Deepak (G. C. Mital, J.) ■

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1981)2'
ਜੀ ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਖੁਰਾਣਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਦੀਪਕ,- ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2947.

2 ਮਾਰਚ 1981

' ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1955 ਦਾ XXV)—ਧਾਰਾ 9, 24 ਅਤੇ 26—^ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ — ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ— ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ —ਕੀ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਪੈਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼—ਕੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 9, 10, 12 ਜਾਂ 13 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਪੈਨ ਡੋਟੇ ਲਾਈਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 3 ਅਤੇ 5)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। (ਪਾਰਾ ੮)।

ਧਾਰਾ 115 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੌਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ / ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਏ.ਪੀ.ਐੱਸ. ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ।

' ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਸੇ

ਨਿਰਣਾ

(1) ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ 10 ਦਸੰਬਰ 1974 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਸਤੰਬਰ 1975 ਨੂੰ ਲੜਕੀ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। 28 ਜਨਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਆਈ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ 31 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਡੰਟ ਲਾਈਟ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਬੱਚਾ। ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪਤੀ ਨੂੰ 21 ਮਾਰਚ, 1978 ਨੂੰ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1978 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ। 25 ਮਾਰਚ, 1979 ਨੂੰ ਉਸ ਦਰਖਾਸਤ 'ਤੇ ਸਬੂਤ। ਦੋਸ਼ਬੱਧ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਯਤਨ ਕਰਨੇ ਪਏ। 14 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ, ਪਤੀ ਨੇ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ 20 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਪਤਨੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਰਿਆਇਤ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ, 20 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ। ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਨੇ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1980 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ। 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ 700 ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੈਮ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਪੈਡੰਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਰੁਪਏ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ 2,000। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਜੈਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਦਿੱਲੀ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 700 ਰੁਪਏ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

2. ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਅਵਾਰਡ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ \$8

Sudershan Kumar Khurana v. Smt, Deepak (G. C. Mital, J.) ■

ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ 700 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਖਲ ਹੈ

Naushera and others v. State of Haryana (M. M. Punchhi, J.)

ਕਿ 1978 ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਮੋਨਟੇਨੈਸ ਪੇਡੋਟ ਲਾਈਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ। 700 ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਅਤੇ ਪਤੀ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਖਿਰਕਾਰ ਉਸ ਨੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ। ਪਤੀ ਇੱਕ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ 1973 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਆਊਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਪਤੀ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਰਿਟਰਨਾਂ ਚਾਰਟਰਡ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਆਮਦਨ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦਿਆਂ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁ. ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ 700 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤੀ ਦੀ ਆਮਦਨ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ।

3. ਪਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਨੁਕਤਾ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 20 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਸੀ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਡੋਟ ਲਾਈਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੈਡੋਟੀ ਦੌਰਾਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਦੋ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਚਿੱਤਰ ਲੇਖਾ ਬਨਾਮ ਰਣਜੀਤ ਰਾਏ, (1) ਅਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਦਾਸ, (2)। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 24 ਅਤੇ 26 ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਪੈਡੋਟ ਲਾਈਟ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਦੋ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਥੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਡੋਟ ਲਾਈਟ ਦੇਣ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। '।

4. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੁਕਮ 1976 ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਵਿੱਚ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1977 ਦਿੱਲੀ 176.
- (2) .ਏ.ਜੇ.ਆਰ. 1 1973 ਆਈ.ਪੀ.ਬੀ

Naushera and others v. State of Haryana (M. M. Punchhi, J.)

ਕੇਸ, ਜੇਕਰ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ, ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਤੀ, ਅਪੀਲ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੋਧ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਯੋਗ ਜਾਂ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਮੇਰੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ *ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। *ਨਰਿੰਦਰ ਕੌਰ*, (3)। ਡੀ.ਐਸ.ਤੇਵਤੀਆ ਨੇ *ਨਿਰਮਲਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੂਰੀ, ਜੇ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੀ.ਸੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਜੇ., *ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ* ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ। *ਚਿੱਤਰ ਲੇਖਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ* (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤੀ।

5. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਵੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੂੰ - ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 9 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 20 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਵਿਆਹੁਤਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਜਾਰੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਪਤੀ ਮਿਤੀ 20 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਦੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ - ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ

(3) 1979 HLR 464

ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਦੀ

Naushera and others v. State of Haryana (M. M. Punchhi, J.)

ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9, 10, 12 ਜਾਂ 13 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ।

6. ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ, ਯਾਨੀ 20 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਤੱਕ, ਜਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ 24 ਅਤੇ 26 ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ. ਪਤੀ ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਦਾ ਘੇਰਾ ਮੁੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਦਾ ਆਰਡਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਜੇਕਰ ਪਤੀ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਬਚਾਅ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪਤੀ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਤੀ ਮੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਂਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜੇ ਵੀ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਉਹ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਡ. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਪਤੀ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ ਦੋ ਕੋਰਸ ਖੁੱਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ

Naushera and others v. State of Haryana (M. M. Punchhi, J.)

ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਮੇਨਟੇਨੈਂਸ ਪੇਂਡੋਂਟ ਲਾਈਟ ਫਿਕਸ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਂਡੋਂਟ ਲਾਈਟ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਤੀ ਦੀ ਰਿਆਇਤ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ 24 ਅਤੇ 26 . ਜੇਕਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਰਸ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਤਲਬ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਤੀ ਦੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਪੇਂਡੋਂਟ ਲਾਈਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੀਬਿਤ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਹਿਲੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਰਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਪੇਂਡੋਂਟ lit6 ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਣ ਤੱਕ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 26 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵਾਚਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਤੀ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝਾਂਗਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪਤੀ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਢਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1

7. ਉਪਰੋਕਤ *N ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ* ਬਨਾਮ *ਤਾਰਾ ਰਾਣੀ*, (4) ਵਿੱਚ ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ., ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤਲਾਕ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਵਜੋਂ 50 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ। ਪਤੀ ਨੇ ਸਥਾਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਤੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੁਝ

(4) 1970 ਦੇ EFA 119 ਨੇ 17 ਨਵੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ,

ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਯੋਗ

Naushera and others v. State of Haryana (M. M. Punchhi, J.)

ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਤਨੀ ਨੇ 1970 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 109 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪਤੀ ਨੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਬਾਰੇ 1970 ਦੀ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 119 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। . ਪਤੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਲੀਬਿਟ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 24 ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਤਲਾਕ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

i

"ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰੇਗੀ; ਜਿਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਕੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਰਗਾ ਦਾਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ 200 ਅਤੇ ਰੁ. ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 50 ਰੁਪਏ।"

8. ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਤੱਕ, ਯਾਨੀ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1980 ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

9. ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਤੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 2,000 ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਿਆਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜਨਵਰੀ, 1979 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਡੇਢ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚਲਦੀ ਰਹੀ, ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪੈਡੈਂਟ ਲਾਈਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੋ ਸਾਲ ਅਤੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣੇ ਪਏ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦਾ ਪੁਰਸਕਾਰ. 2,000 ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਵਜੋਂ, ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਨੂੰ ਅਤਿਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ,

10. ਫਿਰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਖ

Naushera and others v. State of Haryana (M. M. Punchhi, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 1000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪਤਨੀ ਨੂੰ 250 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਤਨੀ ਨੂੰ 2,250 ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕੁੱਲ ਖਰਚੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 2,000 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਰੁ. 2,000 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 2,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਲਾਗਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 250 ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

11. ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਾਲ *ਲਿਮਿਨੀ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।*

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

Naushera and others v. State of Haryana (M. M. Punchhi, J.)

ਐਮ.ਐਮ.ਪੰਛੀ

ਨੌਸ਼ਹਿਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1979 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 737/ ■

10 ਮਾਰਚ 1981

i

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ (1860 ਦਾ XLV) — ਧਾਰਾ 399 ਅਤੇ 402 — ਭੇਦ-ਭਾਵ — ਧਾਰਾ 399 ਅਤੇ 402 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਧਾਰਾ 399 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰੀ — ਧਾਰਾ 402 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ — ਕੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ, 1860 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 399 ਅਤੇ 402 ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਸਮਾਨ ਸਮੱਗਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਿਰਫ਼ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 402 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਤਿਆਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਕੱਠ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 399 ਉਦੋਂ ਹੀ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਧੂ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸੈਂਬਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਜੋ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 399 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 402 ਅਧੀਨ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। (ਪਰਾ 4),